

Yamalı Yol Şiirleri 3

— prens · 20 Ocak 2014

"Şiir bakışlı kadın sustu/
Omurgasız kimsesizler mezarlığında..."

Kader'e!

Zaman dolusu
Ayaz benlere yürüyor kader
Sevgi çiçekleri çöplerde
İktidarlar bel üzerine
Uçkur namında...

Ölüme kim gülümseyebilir
Saçları yeni terli kızlar
Kanatları soğuk
Boğuk bir sesle
Can alır/
Ayrılık

Gül goncası anaların
Zamanından kaldı
Bu kanaviçe sözler
Et koparılsa acır
Yürek daralırsa
Havalanır
Kadın...

Ya/
Ömürden ömür
Devşirilirse yaban elde
Tüm şarkılar suskun
Şiir yaralanır dilde
Çılgın zamanlara
Öteleniyor/
Beş para etmeyen
Zürriyet...

Kim/ki kadın
"Siyah bir peçeye mazbut
Önüne ot tıkanır her zaman"

Er kişi niyetinde derlenir bohçası
İçinde çocukluk yıllarından bez bebek
Gençliğe kınalı allık/
Ölüme bir kalıp sabundur
Giderken...

Aşk yaftası asılıdır
Boynunda/
Layıkken
Sarı turalara
Yüz görümlüğünde
Analardır
Bizi yara bağlayan
Yüzü adamlığa saran
Biraz kıymet /

Yamalı yol bohçalarına
Giderken...